

קדושה מחרבת, קדושה בונה: על שברים, משברים ותקומה

"בְּשָׁנָאֵת ה' אֶתְּנוּ הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (דברים א, כ"ז) - משפט חמור, מחריד.

במקום לראות בגאולה מעשה אהבה, עם ישראל חווה אותה כגירוש. רגע לפני הכניסה לארץ, משה משיב אותנו אל נקודת הכישלון: חוסר אמון, עיוות של המציאות, והכי גרוע, חוסר הבנה של הטוב, כשהוא מגיע בכאב.

זו התקופה של ימי הפורענות.

הרב קוק, באחת הפסקאות העמוקות שב"שמונה קבצים" (תקנג), כותב: "יש קדושה בונה, ויש קדושה מחרבת. הקדושה הבונה טובה גלוי, והמחרבת טובה גנוז, מפני שהיא מחרבת כדי לבנות מה שהוא יותר נעלה ממה שכבר בנו".

לעיתים, השבר איננו סתירה לקדושה, אלא מימד פנימי שלה. כמו שמשה שובר את הלוחות כדי לבנות אמון חדש בין העם לא-לוקים, כך גם אנחנו, בתוך שבר אישי, לאומי, משפחתי, מבקשים להבין: אולי זה שלב הכרחי בדרך לגישה נכונה יותר.

חורבן הבית, שבירת הלוחות, המכה הנוראה משמחת תורה, כל אלה מכאיבים, מרסקים, אבל גם מטלטלים אותנו החוצה מהרגלים שהתרוקנו מתוכם. כך גם במשפחה: משבר כואב ועמוק, אינו תמיד סוף. הוא יכול להיות תמרור מהדהד: הגיע הזמן להשתנות. לפעמים צריך להרוס קיר כדי להכניס חלון.

השברים שאנחנו עוברים כחברה, כמשפחה, כאומה, לא תמיד מסמנים סוף. לפעמים הם הפתיחה לדבר הבא: שלב עמוק, אמיתי, ואוהב יותר. כך האומה, כך גם במשפחה.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם